Ч. 25. Пятниця 14 (1) лютого 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Нове мінїстерство. — Парляментарні комісиї. — З делеґациї. — Пруский закон о вивласненю в палатї панів. — З Болгариї.

З Відня доносять, що крім утвореня мінїстерства публичних робіт будуть і инші мінїстерства в значній мірі зреорґанїзовані. І так в мінїстерстві торговлї буде утворений окремий уряд социяльно-полїтичний, на котрого чолї стане шеф секциї Матия. В мінїстерстві справ внутрішних буде утворений окремий відділ надзору над еміґрацию і над приходцями до Австриї. Крім того в мінїстерстві внутрішних справ буде утворений окремий уряд здоровля, котрий буде займати ся всїми справами, що дотикають гиґієни і публичного здоровля. На чолї того уряду стане личність фахова. — Korresp. Austria доносить, що покінчено вже наради в справі означеня круга власти мінїстерства працї.

На вчерашнім засїданю буджетової комісиї палати послів вела ся дальша дискусия над роздїлом „безпосередні податки". Промавляло кількох бесїдників, між иншими пос. Козловский, Василько і Діяманд. По промові референта пос. Пльоя комісия приймила роздїл „безпосередні податки" і резолюциї пос. Козловского і Василька о поданю відпису податків, о скорім полагоджуваню податкових справ, о управильненю постанов екзекуцийної ординациї при податкових чинностиях, о удїлюваню пояснень рільничому населеню і о предложеню закона що до стяганя податків. — Слїдуюче засїдане комісиї відбуде ся нинї.

Войскова комісия угорскої делеґациї покінчила загальну дискусию, а дискусию подрібну відложила до нинї. В часї дискусиї угорскі бесїдники промавляли за увзглядненем їх национальних жадань в справах войскових, а бесїдники хорватскі домагали ся, аби їх народної окремішности не обмежувано, і виступали против мадяризациї.

Комісия палати панів пруского сойму, котрій передано принятий вже палатою послів проєкт закона про скріплюване нїмецкого елементу в західних Прусах і Познанщинї, поробила в нїм значні зміни, надаючи вивласнюючому § 13 закона цїлком відмінний вид. Члени комісиї др. Ленїнґ і Дзембовский поставили внесене, щоби від вивласнюваня виключити земску власність унаслїджену. Та поправка викликала в комісиї дуже горячу дебату, яка тягла ся сїм годин. Заступники правительства із всїх сил обставали за тим, щоби поправку відкинути, бо тим виставить ся на небезпечність цїлий закон. Помимо того поправку при голосованю принято 19 голосами против 7. По тій ухвалї комісия відложила свої засїданя до суботи, коли має приступити до другого читаня предложеня. — Після донесень „Frankfurt Ztg." буде змінений тепер 13-ий параґраф закона так звучати: Від вивласненя виключені: а) будинки, присьвячені службі Божій і кладовища; б) земля, що єсть власностию фундаций, які такими виразно означено; в) земля що належить до родинних фідеікомісів, коли фідеікоміс потверджено або установлено перед більше як десять лїтами; г) земля, якої право власности прислугує власникови від більше як десять лїт, а також земля яку записом родичів або подружним перенесено на певного властника, а він оставав в праві посїданя більше як 10 лїт, вчисляючи в те вже й час посїданя установляючого запис; д) землю, яку властитель унаслїдив по попереднім властители як єго спадкоємець на основі тестаменту або законного наступства наслїдженя; коли така земля єсть співвласностию більше осіб, вивласнене виключує ся, коли у кождого співвластника заходить обставина, виказана під г і д; коли власність або співвластність належить до особи то тодї параґраф той не буде мати приміненя. Повна палата панів буде зай-

25)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

За той час, що будемо тут ждати, можемо розповісти вам ту історию. — Ти, Магомете Сінґу, стань собі на брамі і дай нам знак, коли будуть іти! — Я знаю, що присяга вяже чижинця і можемо на вас спустити ся, саґібе. Як би з вас був брехливий Ґінду, то ви моглиб були присягати на всїх богів у своїх фальшивих сьвятинях, а ваша кров булаб на отсім ножи і ваше тїло було би онтам в окопі. Але сікх знає Анґлїйця а Анґлїєць сікха. Послухайтеж, що маю вам сказати: В північних провинциях жиє раджа, що має великі богацтва, хоч єго край маленький. Богато спало на него по батькови, а ще більше він сам призбирав, бо він простої вдачі і лиш складає купи золота, замість єго уживати. Коли вибухли непокої, хотів він бути з львом в дружбі і приятелем тигрови — з сепоями і Анґлїйцями. Але небавком побачив, що білим приходить конець, бо в цїлім краю чути лиш було про поражки і смерть Европейцїв. Але раджа був обачний, він уложив собі свої пляни так, що нехай би й не знати що стало ся, єму мусїла би лишити ся бодай половина єго богацтва. Все золото і срібло задержав він в склепах своєї палати; але найдорогоцїннїйші камені і найрідші перли, які мав, зложив він в зелїзну скринку, котру віддав одному вірному слузї. Отже той перебраний за купця має той скарб принести до кріпости в Аґрі, щоби єго тут зберегти, доки аж не настане спокій в краю. Коли побідять ворохобники, то він буде мати своє золото; коли же возьмуть верх Анґлїйцї, то він зберіг собі свої дорогоцїнности. Роздїливши так свої скарби, станув він на сторожі сепоїв, бо они на єго границї були сильні. Але задля того то самі добре зміркуєте, саґібе, стало ся єго майно по справедливости власностию тих, що остались вірні свому прапорови.

Отже той нїби купець, що їде під іменем Ахмета, єсть тепер в містї Аґра і хоче дістати ся до кріпости. Мій природний брат Дост Акбар, що знає єго тайну, супровождає єго в дорозї. Дост Акбар обіцяв ся завести єго сеї ночи до одної з бічних брам кріпости і в тій цїли вибрав нашу. Магомет Сінґ і я будемо тут ждати на него. Місце єсть самотне і нїхто не знає, що він сюди прийде. Сьвіт не довідає ся вже нїчого про купця Ахмета а великий скарб раджі подїлимо між себе. Щож ви на то, Саґібе?

У Ворсестерширі житє чоловіка уважає ся за сьвяте і ненарушиме; але справа представляє ся зовсїм инакше, коли пожежа і убийства лютять ся довкола а чоловік привик заглядати смерти в очи в кождім кутику. Для мене було то байдуже, чи конець Ахмет жиє, чи згинув; підчас коли Абдуллах говорив, менї набив ся в голову скарб і я думав лиш о тім, що я міг би з ним зробити в старій вітчинї, та як би мої свояки дивували ся, коли би їх непотріб вернув з кишенями повними золота.

Отже я вже був собі роздумував, що менї робити; але сікх, котрому мабуть здавало ся що я не можу рішити ся, наставав що раз більше на мене.

— Розважте собі, саґібе то — говорив він, — що скоро сей чоловік попаде ся комендантови в руки, то єго повісять або застрілять а правительство забере всї дорогоцїнности і нїхто з того анї о рупію не збогатіє. Отже коли єго зловимо, то чому нам з ним і дальше не упорати ся? Дорогоцїнности можуть у нас бути так само добре сховані як і в куфрах правительства. Скарб досить великий, щоби ми всї могли стати богатими панами і верховодами Нїхто о тім не довідає ся нїчого, бо ми тут замкнені від цїлого сьвіта; все для нас так користне, як лиш може бути. — Длятого кажіть, саґібе, чи хочете держати з нами, чи маємо уважати вас за нашого ворога?

— Я душею й тїлом з вами — відповів я

— То добре — сказав він і вернув менї мій карабін назад. — Видите, що ми вам віримо; ви додержите свого слова, а ми свого також не нарушимо. Тепер треба нам лиш ждати на мого брата і на того купця.

— А чи ваш брат знає, що ви хочете зробити? — спитав я.

— То він сам так все придумав. Тепер же підемо на браму і будемо там разом з Магометом Сінґом стояти на вартї.

Дощ лляв як з коновки, бо то був якраз початок мокрої пори року. Чорні густі хмари

мати ся тим законом 25 с. м. а коли она прийме зміни порішені в комісиї, то цілий законопроект верне на ново до сойму. В виду того заходить питане, чи пруске правительство вспіє ще перефорсувати в друге той законопроект, против якого заявляєть ся навіть більша частина Німців.

В Болгариї змінило ся сими днями міністерство. Именно прийшов тепер до керми кабінет Александра Мелікова. Мелков належить до „собранія" від 1901 року та визначив ся особливо підчас атаків на тодішний кабінет Іванчова-Радославова. По смерти Каравелова став він на чолі демократичної партиї а тепер став і шефом болгарского кабінету. Найвизначнійшою особою в новім кабінеті єсть ґенерал-майор Петріков, який обняв теку міністра справ заграничних на особисте бажане кн. Фердинанда. Позиция болгарского міністра справ заграничних єсть доволі одвічальна особливо тепер, коли стало так важним македоньске питане.

Мін. Петріков заявив оногди в інтервю з софійским дописувателем „N. Fr. Presse", що войовничі замисли, які підсувають новому кабінетови, не відповідають єго намірам. Болгария не думає висилати ані підпирати болгарских банд в Македонії, але рівночасно єсть новий кабінет переконаний про те, що найліпшою запорукою мира на Балкані єсть сильна армія. Болгария не думає того мира нарушувати, але мусить бути готова на всякий случай. При оцінюваню становища Болгариї в македоньскій квестиї повинна Европа не спускати з уваги те, що всяка македоньска подія відбиває ся живим відгомоном в Болгариї, де служить кілька сот македоньских офіцирів, богато урядників, а навіть половину населеня столиці краю, Софії творять Македонці. Оба краї вяжуть тисячі ниток; тож навіть найпостійнійший догляд не може опинити переходу одиниць через македоньску границю. Від того однак до орґанізованя банд дуже делеко, особливо, що болгарскі банди в Македонії то чисто македоньский продукт. Болгарске правительство буде пильно слідити за македоньскими подіями та не помине нічого, що могло би поліпшити положене македоньских Болгар, а особливі надії привязує до македоньского судівництва і уділеня ґенеральної амнестиї, яка уможливила би македоньским еміґрантам поворот до культурної мирної праці в рідній краю.

Новому кабінетови прийшло ся рішити як небудь ще й одну преважу внутрішну справу, а то квестию софійского університету, яка потягла була свого часу і димісию болгарского міністра просьвіти дра Шишманова, та усунене цілого збору професорского за нельояльне становище супротив князя а вслід за тим обсаджене софійских катедр ґімназияльними учителями та ученими добуваними з поза границь Болгариї. Тому станови зроблено тепер конець безперечно за згодою князя, який зрозумів свій промах супротив університету. Именно на міністерскій раді дня 7 с. м. порішено реактивувати всїх давнїйших професорів з виїмкою ректора Кірова. Тепер знов наспіла з Софії депеша болгарскої аґ. тел., після якої міністерство просьвіти усунуло всїх заграничних професорів, яких заанґажував попередний міністер просьвіти Апостолов. Таке розвязане університетскої квестиї викликало в краю загальне вдоволене. — Зачувати, що дехто із усунених чужих професорів остане таки на заниманій катедрі, але тілько тоді, як запропонує їх міністерству професорска колеґія.

Новинки.

Львів, дня 13-го лютого 1908.

— Именованя і Перенесеня. Є. В. Цісар надав приватним доцентам львівского університету дрови Ад. Соловієви, дрови Ром. Ренцкому і дрови Едм. Бернацкому титул надзвичайних професорів.— П. Намістник переніс асистента саніґарного, дра Ад. Лобачевского з Подґуржа до Горлиць.

— З зелїзниць. Львівска ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Почавши від дня 13 лютого будуть приймати ся поспішні посилки зьвірят, молока, товарів, що легко псують ся і артикулів апровізацийних на лїніях тутешних Львів-Ряшів, Львів Красне-Броди, Стрий-Посада хирівска-Перемишль. — На лїнії Рава руска-Сокаль їздять вже від 12 с. м. поїзди ч. 914 і і 913. — Із Станиславова доносять: З причини нової заметелї здержано рух загальний межи Львовом а Ходоровом з днем 12 с. м. мабуть на 24 годин. — Рух поїздів особових межи Хриплином а Делятином заведено на ново з днем 12 с. м. а рух поїздів тягарових на тімже шляху позістає і дальше здержаний. — З нинїшним днем заведений буде рух поїздів межи Львовом а Золочевом поспішним поїздом ч. 3 а із Золочева буде нинї до Львова поїзд особовий ч. 12. З завтрішним днем будуть курсувати межи Львовом а Золочевом всї поїзди особові. — Загальний рух на шляху Львів-Станиславів заведено з днем 13 с. м. поїздами 311 і 322. На шляху Стрий-Станиславів заведено загальний рух поїздами 1219 і 1226, а на шляху Галич-Підвисоке поїздом 3512.

— Остережене перед аґентами. З Кракова доносять: Вчера переїхало сюди шупасом около 40 Русинів. Они виїхали були з Калуша під проводом якогось аґента Жида до Чехії на роботу. Коли там не знайшли роботи аґент втік а они лишили ся без гроший і треба їх було шупасом відослати до дому.

— Дрібні вісти. По кількаднєвній сьвітовици потепліло вчера так, що сніг зачав нагло топити ся а хвилями перепадав дощ. Нинї зрана було у Львові 2 степені тепла і маємо ясний весняний день. — Львівский трамвай електричний перевіз в січни загалом 710.336 осіб. Дохід із продажи білетів виносив 69 917 К, а разом з абонаментом 80.112 К. — Пані Ельза Зінґер згубила вчера на ул. Сикстускій золотий дамский годинник.— В склепі фірми Берґера при ул. Трибунальскій якась пані лишила зарукавок з кримских баранків і доси не зголосила ся по него. — Команда 95 пп. повідомила полицию, що оногди втік з касарні рядовий Шміла Ґертлер vel Шіслер. — Новий король портуґальский називає ся повним іменем і титулом: Мануель-Мария Филип-Кароль-Амеліо-Людвик-Михаіл-Рафаіл-Гавриіл Ґонцаґа-Ксаверий-Франц з Асижу-Евгеній, король Портуґалії і Альґарвес з сеї і тамтої сторони моря, в Африці, пан на здобутій Ґвінеї, плавби і торговлі в Етіопії, Арабії, Персиї і Индиї. — Як трудно було підчас послідної заметели добути ся з Підволочиск до Тернополя може послужити факт, що за перевіз межи тими містами санками жадано 100 К. — Міністер Ґесман занедужав знову на інфлюенцу.

— Нещасливі пригоди. Із Самбора доносять: Візник у п. Єнджейовича в Чанлях, Федір Ядрин, вертаючи оногди із Самбора, замерз разом з одним конем. Другий кінь жиє. Причиною сеї нещасливої пригоди була страшенна заметіль. — На складі рубаного дерева п. Фрея на Вайках урвали трйби робітникови Петрови Янушови, котрий був занятий при машині до різаня дерева, 3 пальці. Першої помочи уділила ему поготівля ратункова. Єсть то в короткім часї вже другий случай тяжкого окалїченя в сїм складі. — У фа-

---

вкривали небо і не легко можна було видіти хоч би лиш так далеко, як можна кинути каменем. Саме перед нашою брамою був глубокий окіп, в котрім однак вода в деяких місцях майже зовсім була висхла так, що можна було легко перейти. Мені зробило ся якось досить маркотно, підчас коли я тут стояв з обома дикими сіхами і ждав на чоловіка, що ішов на свою смерть.

Наразпобачив я по тамтім боці кріпостного окопа якусь прислонену лїхтарню. Она щезла між горбами а відтак показала ся знову, посуваючись поволи до нас.

— Он ідуть они — сказав я.

— Відозвіть ся до них, сагібе, як звичайно — шепнув Абдуллах; — щоби-сте єго не напудили. Пішліть нас з ним до середини; ми вже з ним упораємо ся, а ви стійте тут на варті. Держіть лїхтарню під рукою, щоби ми могли бути певні того, що се той сам чоловік.

Сьвітло по тамтім боці підійшло було близаючи близше, то приставало, то посувало ся наперед, аж на другім боці окопа можна було розпізнати якісь дві темні постаті. Я дав їм злізти по стрімкім березї окопа, перебрести в болоті і вилїзти до половини під браму, заким відозвав ся до них.

— Хто там? — спитав придушеним голосом.

— Свій, приятель! — відповіли. — Я відслонив свою лїхтарню; яскраве сьвітло осьвітило їх. Перший з них був то величезний сіх з чорною бородою, що звисала єму майже до пояса. Другий, малий, товстий, кругленький чоловічок, мав на голові жовтий турбан і ніс під пахою якийсь клунок завинений в якусь хустку. Здавало ся, як би він зі страху дрожав на цілім тілї; руками єго так кидало, мов би ним трястя трясло, а голову з двома маленькими сьвітячими очима обертав то на право, то на ліво, як тота миш, що вилізе з нори. По мені аж мороз пішов, коли я собі погадав, що єго мають убити; але мені пригадав ся скарб і серце моє стало тверде як камінь. Коли він побачив моє біле лице, крикнув з радости і пустив ся просто до мене.

— Бороніть мене, сагібе — відозвав ся він задиханий. — Возьміть мене, нещасливого купця Ахмета в свою опіку. Я ішов через богато провінций, щоби знайти безпечність в кріпости Аґра. Мене обрабували, били, ганьбили, бо я був приятелем Всхідно-індийскої компанії. Благословенна ся ніч, що приносить мені охорону і ратунок — мені і моєму бідолашному майну.

— А щож ви там несете в тім клунку? — спитав я.

— Зелїзну скринку — відповів він — в котрій єсть кілька дрібних куснів родинних; для инших они не мають вартости, але мені було би жаль їх стратити. Впрочім я не жебрак; можу вас нагородити, молодий сагібе, та й вашого ґубернатора, скоро він призволить мені такий захист, якого би я хотів.

Я не мав відваги говорити дальше з тим чоловіком. Чим більше приглядав ся я перепудженому єго лицю, тим труднїйше видавало ся мені робити єму смерть холоднокровно. Найліпше було борзо з ним покінчити.

— Заведіть єго на головну варту — приказав я. Оба сіхи станули з правого і лївого боку коло него а той великий ішов поза ними і так машерували они крізь темну браму. Мабуть ще ніякого чоловіка смерть не обступила була так близько. Я лишив ся з лїхтарнею в брамі і слухав, як они ішли правильним кроком в самотнім коритари. Нараз не чую вже кроків, але зато голоси, якусь бійку і лоскот від тяжкого удару. В тій же хвили чую, що хтось біжить в сторону як до мене і я аж налякав ся, коли вчув голосне йойкане і стогнане. Я обернув борзо лїхтарню до довгого переходу, а то вибіг звідтам той грубий чоловік з кровавою раною впоперек лиця. Зарaз за ним як той тигр біг той великий сіх з чорною бородою а в руках єго поблискував ніж. Я ще не видів чоловіка, котрий би так біг як той малий купець. Він відбіг був від сіха і я видів добре, що як би він перебіг попри мене і видобув ся на двір, то міг би ще уратувати ся. Я помяк, але коли собі пригадав скарб, то став знову твердий як камінь. Коли він хотів бічи попри мене, я кинув єму карабін межи ноги і він перевернув ся два рази як пострілений крілик. Заким ще міг схопити ся, кинув ся вже сіх на него і пхнув єго ножем в бік. Чоловік той ані не писнув, ані не рушив хоч би лиш пальцем; лежав так як впав.

(Дальше буде).

брицї пуделок відтяла машина молодому робітникови Людвикови Майзельсови палець на правій руцї.

† Бл. п. Анатоль Вахнянин, ц. к. радник шкільний, вислужений ц. к. професор академічної ґімназиї, дійстний і почетний член руских товариств, директор висшого Інститута Музичного, бувший посол до сойму і ради державної, упокоїв ся, як ми коротко вже онгди донесли, ві второк о 11 год. перед полуднем. Безпосередною причиною смерти сего вельми заслуженого для нашої суспільности мужа було звапнене аорти, на котре покійник недужав вже від довшого часу. Щоби оцінити як слїд страту сего незвичайно дїяльного в нашій суспільности чоловіка і виказати его заслуги около національного розвитку галицких Русинів, треба би писати цїлі книги, бо з іменем покійника вяжуть ся найперші і найважнїйші кроки, які зачала руска суспільність в Галичинї ставити, прийшовши до сьвідомости своєї національної самостійности. Згадаємо тут длятого лиш коротенько про деякі важнїйші моменти з житя покійника.

Покійник уродив ся в Сіняві дня 7 вересня 1841 р., де его батько був сьвящеником. Скінчивши школи в Перемишли (1859), вступив до духовної семинариї у Львові. Під впливом українських а особливо Шевченкових творів почав покійник трудити ся на поли рідної словесности, дописував до „Вечерниць", брав участь в укладаню нїмецко-рускaого словаря, виданого опісля Партицким і т. д. та заняв серед тодїшної молодежи визначне становище. В р. 1863 до 1865 був учителем рускої мови при ґімназиї в Перемишли а відтак вибрав ся до Відня на дальші студиї. У Віднї его заходами основано в р. 1867 академічне товариство „Січ" і він став був першим его головою.

Зложивши в р. 1868 іспит з історії і ґеоґрафії, обняв був покійник службу учителя, спершу в ґімназиї Франц Йосифа а попри своє фахове занятє брав від тепер дуже живу участь в народній роботї, головно же просьвітній. В 1868 р., коли основано товариство „Просьвіта", став він его першим головою і вже тодї зачав брати участь також в політичнім житю. В 1870 р. переніс ся покійник до академічної ґімназиї і тут трудив ся аж до кінця своєї учительскої служби. Незвичайні здібности покійника давали єму можність розширяти круг свого дїланя. Працював отже яко учитель і педаґоґ, яко просьвітитель народа, їздячи по краю та основуючи читальнї і яко політик, а дар красномовности та легкість в пері давали єму можність працювати дуже успішно пером і словом у вибранім напрямі. Веселий его темперамент і незвичайна музикальна даровитість, як також і легка форма в его товариским поведеню зробили були покійника одною з найпопулярнїйших личностий не лиш серед руских кругів, але й взагалї у Львові. Покійник основав був ще в 1870 р. співацке товариство „Теорбан" а по его занепадї причинив ся головно до основаня і розвитку товариства „Боян". В послїдних часах основав він Висший Інститут Музичний, котрого директором був аж до смерти. Покійник полишив вдовицю Йосифу з Ванковичів, дочку Леонтину, жену проф. др. Студиньского і сина, практ. лїкаря др. Мирона Вахнянина.

Оттак зійшов зі сьвіта, покинув нас муж, котрого майже цїле житє було одним трудом для добра свого народу. Нехайже земля стане єму пером, нехай память его лишить ся по віки між нами а сумуючим по утратї голови родини нехай се буде відрадою, що спільно з ними сумує і вся суспільність, для котрої покійник так само жив, як і для своєї родини. Вічна єму память!

† Померли: Антін Т и м к і в, судовий ад'юнкт в Калуши, упокоїв ся у Львові в краєвім шпиталї дня 8 с. м. в 35-ім роцї житя. — Др. Володислав Б а л ь к о, адвокат краєвий і властитель більшої посілости, помер вчера у Львові в 68-ім роцї житя. — Ізабеля ґр. Р у с о ц к а, матїр помершого перед двома місяцями в Бродах старости, померла вчера у Львові в 87-ім роцї житя.

— Огнї. В Острівчику під Бродами вибух в ночи з 7 на 8 огонь, але внаслїдок великої маси снїгу, лежачого на дахах, не розширив ся і наробив лиш 3000 кор. шкоди. — В Бориславі згорів онгди закіп в копальни нафти фірми „Боґуш і Срочиньский". — В Кракові на товаровім двірци займила ся від искри з льокомотиви кипячка, що вже від кількох днїв витікала з цистерного ваґона а від неї займили ся два ваґони з безрогами. Службі зелїзничій удало ся пригасити огонь і вирятувати безроги вже з обсмаленою шерстию.

— Справа Васїньского, в котрій слїдство веде др. Ган, роз'яснила ся доси вже о стілько, що Васїньский признав ся до влому до ювілерского склепу Сасса в Ринку, що він і его товариші хотїли добути ся до каси кагалу у Львові і що то він допустив ся великої крадежі в Ряшеві. Васїньского мимо того, що він сидить закований, стережуть в арештї дуже пильно з обави, щоби він знову не втїк, бо есть підозрінє, що він старає ся порозуміти ся зі своїми товаришами на волї. Онгди один з дозорців знайшов, кажуть, лист писаний рукою Васїньского. З листу того не можна було дочитати ся, бо він писаний злодійским способом так, що лиш другий злодій міг би его зрозуміти.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 12-го лютого 1908.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	577·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90 —	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставнї за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·10	99·80
4½% листи застав. Банку краєв.	100·50	101·20
4% листи застав. Банку краєв. .	95·30	96·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
" " 4% льос. в 41½ лїт.	97·50	—·—
" " 4% льос. в 56 лїт.	95·70	95·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·20	98·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
" " " " 4½% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 кор.	95·—	95·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 кор.	96·20	96·90
" м. Львова 4% по 200 кор.	94·50	95·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	98·—	105·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51·50	55·50
Угорскі черв. хреста . .	30·90	32·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	66·—	70·—
Базилїка 10 кор. . .	22·95	24·95
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·30	118·—
Долар американьский	4·80	5·—

Т е л е ґ р а м и.

Відень 13 лютого. Fremdenblatt довідує ся з Петербурга через Берлин, що цариця недужає від якогось часу на звужене проводу проликового, що есть наслїдком страшенного зденервованя цариці. Хороба мабуть уступить аж тодї, коли нервовий стан недужої поправить ся.

Відень 13 лютого. Мінїстер Абрагамович виїхав вчера вечером о 8 год. до Львова.

Відень 13 лютого. „Wiener Zeitung" оповіщує: Мінїстер справедливости іменував кандидата нотарияльного в Рогатинї Любомира Любомійского, нотарем в Печенїжинї.

Варшава 13 лютого. Межи Люблином а Яновом розбишаки напали на віз почтовий, убили почтилїона і 5 вояків, що супровожали віз, зрабували 10.000 рублїв і втекли.

Константинополь 13 лютого. З Вану доносять телеґрафічно о великій катастрофі. В тамошній вірменьскій церкві знайдено більшу скількість набоїв, оружия і динаміту. Коли вояки хотїли усунути скриню, заатакували їх революціонїсти, прийшло до борби, підчас котрої вояки спричинили вибух динаміту. Сїм будинків вилетїло у воздух, цїла вірменьска часть завалила ся. Число погибших людий есть дуже велике.

Лїсбона 13 лютого. Під проводом короля відбуло ся засїданє ради державної, на котрім раджено над бажанем короля, щоби помилувано тих моряків, котрі збунтували ся в 1906 р. Рада державна заявила ся за амнестиєю. Король зазначив, що бажає розпочати своє правлїнє актом ласки, на який призволяє єму конституция. Декрет амнестийний має появити ся нинї в ґазеті урядовій. Правительство наміряє предложити парляментови проект реорґанїзациї поліциї в Лїсбонї. День зложеня присяги королем ще не означений.

Гельзинґфорс 13 лютого. На промову ґен.-ґубернатора підчас відкритя фінляндского сойму відповів президент по фіньски і заявив, що жителї Фінляндиї ожидають нетерпеливо переведеня реформ і сподїваються ся, що причинять ся они до спокійного розвитку краю. Від часу закритя попередної сесиї сойму настали подїї, котрі викликали в народї обави. Одно із найвизначнїйших становищ в краю повірено личности, котра чинно причинила ся до того, що до правлїня в краю введено систему, котру манїфест царский з 4 падолиста 1995 великодушно відкликав. В деяких кругах полїтичних в державі підносять фальшиві обжалованя против Фінляндиї, котрі можуть шкодити під взглядом політичним і господарским. Нарід фіньский сьвідомий того, що унаслїдуваний по предках законний успіх есть безусловно конечний до розвитку краю і сподїває ся, що буде міг жити дальше під охороною тих законів. Бесїдник іменем сойму висказав цареви чувство вірности.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).